

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W GDAŃSKU**

RGD.61-45/08/IW

Gdańsk, 12 listopada 2008 r.

DECYZJA NR RGD. 58/2008

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 w związku z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko przedsiębiorcy: Marzenie Król – Holmer prowadzącej Przedszkole Niepubliczne „Calineczka” w Koszalinie,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

po uprawdopodobnieniu stosowania przez tego przedsiębiorcę **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów** polegającej na stosowaniu we wzorcu *Umowy przyjęcia dziecka do przedszkola* postanowienia § 8 o treści: *„Dziecko może być skreślone z listy uczestników przedszkola, gdy Rodzice nie uiścili opłaty za pobyt dziecka w przedszkolu do 10 dnia nieopłaconego miesiąca”* i **przyjęciu zobowiązania** ww. przedsiębiorcy do podjęcia działań zmierzających do zaniechania naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, nakłada się na przedsiębiorcę Marzenę Król – Holmer prowadzącą Przedszkole Niepubliczne „Calineczka” w Koszalinie, obowiązek wykonania tego zobowiązania w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji poprzez:

- a) wprowadzenie zmian we wzorcu umowy dotyczącej świadczenia usług w zakresie wychowania przedszkolnego zgodnie z przyjętymi zobowiązaniami
- b) wycofanie z istniejących w obrocie prawnym umów postanowienia kwestionowanego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poprzez aneksowanie tych umów.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939) - w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - nakłada się na Marzenę Król – Holmer prowadzącą Przedszkole Niepubliczne „Calineczka” w Koszalinie obowiązek przekazania informacji o realizacji przyjętego zobowiązania oraz doręczenia dowodów na okoliczność zawarcia nowych umów według nowo opracowanego wzorca umowy załączonego do pisma otrzymanego w dniu 7

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30

TEL./FAX (058) 346-29-32, 346-29-33, 301-51-75

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

października 2008 r. oraz zakończenia procesu aneksowania umów zawartych według kwestionowanego wzorca w terminie miesiąca od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

W I kwartale 2008 r. przeprowadzono postępowanie wyjaśniające mające na celu kontrolę wzorców umów stosowanych w obrocie konsumenckim przez przedszkola niepubliczne, działające na terenie województwa pomorskiego i zachodniopomorskiego, pod kątem zgodności postanowień zawartych w tych wzorcach z przepisami Kodeksu cywilnego, z uwzględnieniem klauzul wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

W ramach postępowania wyjaśniającego dokonano m.in. analizy wzorca umowy o nazwie: *Umowa przyjęcia dziecka do przedszkola* stosowanego przez przedsiębiorcę: Marzenę Król – Holmer prowadzącą Przedszkole Niepubliczne „Calineczka” w Koszalinie, zwanego dalej „Przedsiębiorcą” lub „Przedszkolem”. Kontrola ww. wzorca umowy wykazała, że zawarto w nim zapis, który może naruszać zbiorowe interesy konsumentów, w związku ze stosowaniem postanowienia umownego uznanego przez Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „SOKiK”, za niedozwolone i wpisanego do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, zwanego dalej „Rejestrem”.

Mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy, postanowieniem nr 201 z dnia 23 kwietnia 2008 r., zmienionym następnie postanowieniem nr 370 z dnia 23 lipca 2008 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu” lub „Prezesem UOKiK”, wszczął z urzędu postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w związku z podejrzeniem stosowania przez przedsiębiorcę: Marzenę Król – Holmer prowadzącą Przedszkole Niepubliczne „Calineczka” w Koszalinie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, określonych w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegających na stosowaniu we wzorcu *Umowy przyjęcia dziecka do przedszkola* postanowienia § 8 o treści: *„Dziecko może być skreślone z listy uczestników przedszkola, gdy Rodzice nie uiścili opłaty za pobyt dziecka w przedszkolu do 10 dnia nieopłaconego miesiąca”*

Przedsiębiorca w piśmie otrzymanym przez Prezesa Urzędu w dniu 13 czerwca 2008r. przekazał propozycję zmiany treści kwestionowanego postanowienia wzorca umowy na następującą: *„Dziecko może być skreślone z listy uczestników przedszkola w przypadku nie uiszczenia opłaty za pobyt dziecka w przedszkolu w terminie określonym w § 4 ust. 2 umowy i bezskutecznym upływie wyznaczonego dodatkowego 7 dniowego terminu do wykonania świadczenia.”* W piśmie przekazanym w dniu 1 lipca 2008 r. Przedsiębiorca złożył oświadczenie, że wzór umowy zawierający kwestionowane postanowienie przestanie obowiązywać z dniem 31 lipca 2008r., a nowo opracowany będzie obowiązywał od dnia 1 września 2008 r. Przedsiębiorca przedłożył również nowo opracowany wzorzec *Umowy przyjęcia dziecka do przedszkola*. W piśmie otrzymanym w dniu 22 października 2008 r. Przedsiębiorca wyjaśnił, że umowy zawarte z wykorzystaniem nowo opracowanego wzorca zostały podpisane jedynie z częścią rodziców, jednocześnie zobowiązał się on do aneksowania umów zawartych z wykorzystaniem kwestionowanego wzorca do dnia 15 listopada 2008 r.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

System oświaty w Polsce obejmuje – zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity: Dz.U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm) – przedszkola, które mogą być zarówno placówkami publicznymi, jak i niepublicznymi (art. 5 ust. 1 ww. ustawy). Z kolei, jak głosi preambuła do wymienionej ustawy o systemie oświaty, „oświata w Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wspólne dobro całego społeczeństwa”. Świadczenie przez przedszkola edukacji w ramach systemu oświaty jest zatem usługą o charakterze użyteczności publicznej, co potwierdza również wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 5 lutego 2003 r., sygn. akt XVII Ama 36/02, w uzasadnieniu którego Sąd stwierdza m. in., iż przedmiotem działania szkoły niepublicznej są usługi o charakterze użyteczności publicznej, tj. edukacja.

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095), a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Przedsiębiorca Marzena Król – Holmer prowadząca Przedszkole Niepubliczne „Calineczka” w Koszalinie, które zostało w dniu 27 września 2006 r. wpisane do ewidencji szkół i placówek niepublicznych prowadzonej przez Prezydenta Miasta Koszalina pod pozycją 1, jako osoba fizyczna świadcząca usługi edukacyjne o charakterze użyteczności publicznej, jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit. a) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W ramach prowadzonej działalności Przedsiębiorca zawiera z konsumentami umowy określające zasady świadczenia usług opieki przedszkolnej.

Wszczynając postępowania Prezes Urzędu zakwestionował postanowienie stosowanego przez Przedszkole wzorca *Umowy przyjęcia dziecka do przedszkola* o treści: „*Dziecko może być skreślone z listy uczestników przedszkola, gdy Rodzice nie uiszcili opłaty za pobyt dziecka w przedszkolu do 10 dnia nieopłaconego miesiąca*” z uwagi na jego tożsamość z klauzulą wpisaną do Rejestru. W ocenie Prezesa Urzędu cytowany zapis wzorca umowy jest tożsamy z zapisem uznanym wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 27 lutego 2006r. sygn. akt. XVII Amc 105/04 za zakazany w obrocie z konsumentami, o treści: „*Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów*” i wpisanym do Rejestru z dniem 29 maja 2006 r. pod numerem 726.

Przedsiębiorca w toku postępowania przekazał propozycje zmiany treści kwestionowanego postanowienia na następującą: „*Dziecko może być skreślone z listy uczestników przedszkola w przypadku nie uiszczenia opłaty za pobyt dziecka w przedszkolu w terminie określonym w § 4 ust. 2 umowy i bezskutecznym upływie wyznaczonego dodatkowego 7 dniowego terminu do wykonania świadczenia.*”

Tak więc w nowo opracowanym wzorcu umowy znalazł się zapis, który przewiduje, w przypadku niewywiązywania się przez konsumenta z obowiązku terminowego uiszczenia opłat za świadczone usługi opieki przedszkolnej, możliwość skreślenia dziecka z listy uczestników, ale dopiero po bezskutecznym upływie dodatkowego, 7 dniowego terminu wyznaczonego rodzicom/opiekunom na dokonanie płatności. Jednocześnie Spółka poinformowała, że nowy wzorzec umowy wszedł w życie od dnia 1 września 2008 r. i zobowiązała się do aneksowania umów zawartych na podstawie kwestionowanego wzorca do dnia 15 listopada 2008 r.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Stwierdzenie istnienia przedmiotowej praktyki wymaga spełnienia dwóch przesłanek: bezprawności działania i naruszenia zbiorowego interesu konsumentów. Powołany wyżej przepis ustawy zawiera w pkt 1-3 przykładowe wyliczenie praktyk zakazanych przez ustawodawcę. Katalog ten nawiązuje do stosowania klauzul wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, nieuczciwych praktyk rynkowych lub czynów nieuczciwej konkurencji oraz szeroko ujmowanego prawa konsumenta do informacji.

„Zbiorowe interesy konsumentów” to prawa nieograniczonej liczby konsumentów, nie stanowią przy tym sumy indywidualnych interesów dającej się określić, nawet licznej grupy konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Art. 479⁴³ Kodeksu postępowania cywilnego rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza zatem, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych.

W uchwale 7 sędziów z dnia 13 lipca 2006r. sygn. akt III SZP 3/2006, Sąd Najwyższy uznał, że praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 23a¹ „...*jest stosowanie identycznej klauzuli jak wpisana do rejestru niedozwolonych postanowień umownych przez innego przedsiębiorcę, który nie był stroną lub uczestnikiem postępowania zakończonego wpisaniem danej klauzuli do rejestru (...)*”. Odwołując się do argumentów o charakterze celowościowym oraz kierując się potrzebą zapewnienia skuteczności tego przepisu, Sąd Najwyższy podkreślił, że „...*praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów obejmuje również przypadki wprowadzenia jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu szyku wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów*

¹ W obowiązującej obecnie ustawie z dnia 16.02.2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów, praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów uregulowana została w art. 24.

innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru, która wywołuje takie same skutki godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej co wpisana do rejestru.”

Nie jest więc konieczna dokładna, literalna zbieżność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej. Niedozwolone będą również takie postanowienia umów, które mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

Wyniki porównania treści zakwestionowanego postanowienia wzorca umowy z treścią klauzuli wpisanej na podstawie wyroku SOKiK z dnia 27 lutego 2006r. sygn. akt XVII Amc 105/04 do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod pozycją 726 o treści: *„Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów”* wskazują na identyczność skutków wywoływanych przez te uregulowania, których nie niweluje odrębność użytych sformułowań.

W uzasadnieniu przywołanego wyroku SOKiK stwierdził, że zapis o treści *„Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów”* narusza dobre obyczaje i interesy konsumentów tj. art. 385¹ kc.

Art. 385¹ § 1 kodeksu cywilnego stanowi, że postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Konsument jako słabsza strona stosunku prawnego stając wobec przedsiębiorcy – profesjonalisty podlega szczególnej ochronie. W szczególności naruszają w sposób rażący interesy konsumentów działania przedsiębiorcy sprzeczne z przepisami prawa. Art. 491 § 1 kc stanowi, że gdy jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania zobowiązania z zaznaczeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Chociaż powyższy przepis posiada charakter dyspozytywny, tzn. zależny od woli stron to jego treść jest powszechnie stosowana w obrocie gospodarczym i stanowi jeden z jego dobrych obyczajów. Powyższe potwierdza również choćby wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 stycznia 2000 r. (sygn. akt IAca 817/99), w którym sąd orzekł, iż *„sama zwłoka w spełnieniu świadczenia nie daje podstaw do odstąpienia od umowy w świetle art. 491 § 1 kc, który warunkuje jego skuteczność od wyznaczenia drugiej stronie odpowiedniego, dodatkowego terminu”*.

Dobre obyczaje we wzajemnych relacjach Przedsiębiorcy i konsumentów wymagają, aby w omówionym przypadku zastosowanie znalazł przepis art. 491 §1 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym, dopiero po upływie dodatkowego, wyznaczonego konsumentowi terminu do wykonania świadczenia pieniężnego, Przedsiębiorca winien mieć zapewnione prawo do odstąpienia od umowy bez zachowania terminu wypowiedzenia.

Zdaniem Prezesa Urzędu zakwestionowane postanowienie wzorca umowy, pomimo różnic w treści, jest tożsame z cytowaną wyżej klauzulą niedozwoloną. Postanowienie § 8 wzorca umowy o treści: *„Dziecko może być skreślone z listy uczestników przedszkola, gdy Rodzice nie uiszcili opłaty za pobyt dziecka w przedszkolu do 10 dnia nieopłaconego miesiąca”* reguluje zasady z rozwiązania przez Przedsiębiorcę umowy w przypadku niewykonania bądź nienależytego wykonywania świadczenia przez konsumenta. Wywołuje one

tożsame skutki prawne co ww. postanowienie Rejestru, wiążąc prawo Przedsiębiorcy do skreślenia dziecka listy uczestników z niewykonaniem zobowiązania przez konsumenta, bez uprzedniego wyznaczenia konsumentowi dodatkowego terminu do jego wykonania.

Zakwestionowany zapis umowy nie ma wprawdzie identycznego brzmienia, jednakże w ocenie Prezesa Urzędu, wykładnia jego treści prowadzi do wniosku, że mieści się on w hipotezie przytoczonej klauzuli niedozwolonej.

Skutkuje to uznaniem, że udowodniona została bezprawność działania Przedsiębiorcy, polegająca na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowienia wzorca umowy, które zostało wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych.

Do stwierdzenia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów niezbędne jest ponadto wykazanie, iż bezprawne działanie przedsiębiorcy godzące w interes konsumentów dotyczyło tzw. zbiorowego interesu konsumentów. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem interesów nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować - potencjalnych klientów Przedsiębiorcy. Niezgodnym z prawem działaniem Przedsiębiorcy mogła bowiem zostać dotknięta nieograniczona liczba osób, tzn. wszystkie osoby do których adresowana jest oferta przedsiębiorcy.

Przedsiębiorca w toku postępowania przekazał nowo opracowany wzorzec umowy nie zawierający kwestionowanego zapisu i uwzględniający, w ocenie Prezesa Urzędu, obowiązujące przepisy prawa. Przedsiębiorca w toku postępowania poinformował, że nowy wzorzec umowy obowiązuje od dnia 1 września 2008 r. i zobowiązała się do aneksowania umów zawartych na podstawie kwestionowanego wzorca do dnia 15 listopada 2008 r.

W świetle powyższego, w niniejszej sprawie zachodzą podstawy do zastosowania art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania - że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 powołanej ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Zdaniem Prezesa Urzędu, w niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki do wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Okoliczności sprawy uprawdopodobniają stosowanie przez Przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na posługiwaniu się w obrocie konsumenckim wzorcem umownym, w którym zamieszczona została klauzula wpisana do rejestru niedozwolonych postanowień umownych. Przedsiębiorca zobowiązał się do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia wskazanym powyżej naruszeniom poprzez aneksowanie umów zawartych na podstawie wzorca umowy zawierającego kwestionowane postanowienie oraz zawierania nowych umów zgodnie z nowo opracowanym wzorcem. W nowo opracowanym wzorcu postanowienie określające tryb odstąpienie przez Przedsiębiorcę od umowy w przypadku nieterminowego uiszczenia opłat za pobyt dziecka w przedszkolu otrzymało następujące brzmienie: *„Dziecko może być skreślone z listy uczestników przedszkola w przypadku nie uiszczenia opłaty za pobyt dziecka w przedszkolu w terminie*

określonym w § 4 ust. 2 umowy i bezskutecznym upływie wyznaczonego dodatkowego 7 dniowego terminu do wykonania świadczenia.”

Zaproponowana przez Przedsiębiorcę zmiana kwestionowanego postanowienia wzorca umowy uwzględnia, w ocenie Prezesa Urzędu, obowiązujące przepisy prawa i eliminuje wskazane naruszenia z obrotu konsumenckiego.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek złożenia - w terminie miesiąca od uprawomocnienia się niniejszej decyzji – informacji o realizacji przyjętego zobowiązania oraz dostarczenia dowodów na okoliczność zawarcia nowych umów według nowo opracowanego wzorca umowy oraz zakończenia procesu aneksowania umów zawartych według kwestionowanego wzorca.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

POUCZENIE:

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i konsumentów
Dyrektor Delegatury w Gdańsku

Roman Jarząbek

Otrzymuje:

Pani Marzena Król- Holmer
Przedszkole Niepubliczne CALINECZKA
ul. Grecka 2
75- 430 Koszalin